

[Christmas Møller.]

Landbrugsminister indledede deres Taler med at takke det konservative Folkeparti og mig for de Udtalelser, der er faldet her i Dag. Jeg tror, det vil være det høfligste og rimeligste at sige til de to højtærede Ministre: Ingen Aarsag! Jeg tror nemlig ikke, det vil være helt rimeligt af mig at indkassere alt for megen Tak fra de højtærede Ministre.

Den højtærede Finansminister sagde, at den Plan, her er forelagt, er klar og gennemskuelig, og det skal jeg ikke modsige, den er klar og gennemskuelig baade paa den Maade, den højtærede Finansminister mente det, og saaledes som jeg opfatter det. Landbrugskrisehjælpens Ændring er ikke til at tage fejl af, og Renteskatten, Indkomstskatten og de andre Skatter er overhovedet ikke til at tage fejl af; de er klare, og de er gennemskuelige, det er jeg ganske enig med Ministeren i. Maa jeg for øvrigt sige, at jeg opfatter Renteskatten saaledes — hvis jeg tager fejl, beder jeg den højtærede Finansminister rette mig —, at de 2½ pCt. af Bruttoudbyttet er en Skat, der baade vedrører Renter af Obligationer, Aktier o. s. v. og Renter af Beboelsejendomme, det er ikke to Skatter, det er naturligvis kun een, blot er der en ganske særlig Undtagelsesregel, hvis Kapitalen er anbragt i en Beboelsejendom; anderledes synes jeg ikke, man kan opfatte det. Naar jeg derfor har udtalt mig imod Renteskatten, gælder det naturligvis, baade hvad der staar i 1ste og hvad der staar i 2det Stykke af § 1.

Den højtærede Finansminister mente, at denne Renteskat ikke vilde skade Obligationernes Kurs og ikke skade Byggeriet, for det var af forrige Aars Indtægt, denne Skat blev taget. Det har den højtærede Finansminister for saa vidt Ret i; men naar en saadan Skat først er indført, ved man aldrig, hvad den kan udvikle sig til.

Hvad de indirekte Skatter angaar, synes jeg ikke, man kan nægte, at jeg har skænket nogenlunde godt op for den højtærede Finansminister, og jeg kan ikke rigtig forstaa, hvilke Hensyn der taler for, at den højtærede Finansminister ikke nævner sine Tanker med det samme. Jeg ved godt, at man ikke under almindelige Forhold kan gøre det, men under den Valutaattestordning, vi har, hvor Vareindførselen kan begrænses paa en bestemt Maade, er der ikke de stærke Hensyn at tage, der ellers kan være med Hensyn til overhaandtagende Import, hvis det er en overhaandtagende Import, som man vil begrænse paa den ene eller anden Maade. Derfor tror jeg ikke,

Ministeren behøver at gaa de gamle Baner saa meget, som han gør.

Naar den højtærede Finansminister sagde, at man maatte tage Hensyn til en hel Del andre Synspunkter, og mente, at han ogsaa havde gjort det i de Lovforslag, han havde været med til at fremsætte, synes jeg, at Finansministeren har været mere uheldig med at løse sin Opgave ved denne Lejlighed, end han plejer. Thi jeg kan ikke se rettere end, at Hensynet til andre Synspunkter end i det Kompleks, her er fremkommet, har været overmaade svagt. Jeg er ikke enig med Finansministeren om, at det ikke kan være muligt at afgøre Spørgsmaalet om Brugs- og Andelsforeningernes Skat ved denne Lejlighed, og jeg kan sige til Ministeren, at mit Parti lægger en meget afgørende Vægt paa, at dette sker.

Den højtærede Finansminister vendte sig dernæst imod Kravet om den permanente Nedsættelse af Ejendomsskatterne og Automobil- og Motorskatten og vendte sig i saa Henseende ganske særlig mod Venstre. Jeg maa tilstaa, at jeg vil ogsaa gerne være med, for det kan jo ikke være den højtærede Minister ubekendt, at der er en fælles Vedtagelse i Landstinget af Konservativ og Venstre, og den højtærede Minister kan dog heller ikke være helt ubekendt med, at Ejendomsskatteforslaget i ganske særlig Grad har de Konservatives Interesse.

I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, der om hele Skattepolitikken havde sagt, at man skabte Inflation ved nye Skatter. I 1924—25 skabte det ærede Medlem Deflation og nye Skatter, saa underligt kan det gaa; det ekstra Kvartals Skat, som man gennemførte ved Loven af 1931, var saa at sige nøjagtigt det samme som det ekstra Kvartals Skat, der blev gennemført ved Valutaordningen af 20. December 1924, en Lov, som jeg ogsaa i særlig Grad har kaldt Madsen-Mygdals, men han er ligesaa utilfreds med det, som naar jeg taler om Valuta-loven af 1932. Men da skabtes der Deflation og nye Skatter; nu skaber man Inflation og nye Skatter. Der kan man se, hvor ejendommeligt, det kan gaa.

Den højtærede Finansminister nævnte, at man i Frankrig tænkte paa at sætte 31. December i Stedet for 31. Marts som Finansaarets Udløb. Jeg haaber, at den højtærede Minister ikke mente, at det var en Idé, han maatte optage fra en venligsindet Magt.